

El desnonament de la Mercè

Dc, 21/09/2016 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Per segon any consecutiu, el programa oficial de les festes de la Mercè [exclou la missa](#) de la festa major. La conducta reiterativa de les autoritats que han pres aquesta decisió no implica que tinguin raó ni tampoc que els altres haguem d'assenir i acostumar-nos-hi. Resulta sorprenent que a les pàgines inicials del programa es doni la benvinguda a la festa gran de la tradició, que es vol reflectir en centenars d'actes programats. No obstant això, la celebració més tradicional, la missa de festa major, queda suprimida en aquesta relació. La missa igualment tindrà lloc a la basílica de la Mercè, però ni tan sols se li concedeixen dues línies en la publicació de 120 pàgines que desenvolupen els actes de 2016. Al marge de les conviccions religioses de cada persona, crida l'atenció la incoherència de celebrar sense estar-se de res la festa major de la ciutat, la patrona de la qual és la Mare de Déu de la Mercè, i s'oblida qualsevol vestigi i referència a qui li dona nom i sentit.

És sorprenent que qui ha lluitat per combatre els desnonaments es converteixi en executora a l'hora de desnonar símbols que tenen vigor social i contingut audaç. La Mercè aglutina significats de gran profunditat. L'existència dels mercedaris, profundament compromesos a favor dels exclosos, dels presos, de la gent que pateix, tenen en la Mercè l'origen i l'impuls. Ells han estès per diferents parts del món aquest nom que, d'una manera o altra, queda vinculat a Barcelona. Avui com ahir, moltes persones s'han lliurat i es continuen lliurant cada dia per atendre els pobres i marginats de la ciutat, els que estan explotats pel sistema, els que malviuen als marges... Persones i institucions que veuen en la Mercè una invitació i un impuls per treballar a favor dels més necessitats. Aquesta exclusió del govern municipal és una bufetada i una manca de respecte. Una altra vegada es tracta de l'imperi de la ideologia sobre les persones.

Un govern municipal que tingués majoria absoluta no hauria d'obviar aquestes reflexions i aquesta sensibilitat, encara que les seves aspiracions fossin arraconar els valors religiosos. Encara més, en el cas actual, que els que governen han obtingut una victòria electoral pírrica, malgrat que es van veure substancialment beneficiats per l'operació d'assetjament implacable de l'anterior batlle portada a terme per les clavegueres de l'Estat amb difamacions i mentides. Les últimes revelacions de presumptes pagaments a un confident mostren un escàndol de proporcions gegantines des de l'òptica democràtica. Els que van utilitzar aquest material, sabent que era fals, potser podrien realitzar un acte de contricció i reconèixer que els va ser útil per obtenir o assegurar-se la victòria.

L'argumentació és fonamentalment democràtica, respectuosa amb la diversitat. Com a creients, aquesta exclusió reflecteix més l'animadversió dels seus autors que no pas preocupa els destinataris.